

ဒေါက်တာထွန်းဝင်း

ပဲပြုတ်နံ့ပြားစားလျှင်
လမ်းမပေါ်ရှိဆေးရိုးခင်းသလို
ကားပါကင်နေရာ မဦးသင့်ပုံနှင့်
နိုင်ငံရေးလူငယ်သိပ္ပံသိပ္ပံများ

လွှတ်တော်၌ မေးစေချင်သော မေးခွန်းတစ်ခု (သို့မဟုတ်)
ယောက်မမြင်းစီး

အမေစုသမီးတို့ မော်တော်ကားပါကင်နေရာဦးတာကို
အရေးယူရန် ရှိ/မရှိ

အမေစုဆိုတာ မည်သူနည်း

အမေစုဆိုတာကတော့ တခြားလူမဟုတ် နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံ
ပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စား

အမေစုသားများ ဆိုသည် မှာ မည်သူနည်း

၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ ဘယ်သူတွေလဲဆိုရင် ရွေးကောက်ပွဲတုန်း
က ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စား အမေစုသားများ ဆိုပြီးတော့ မိမိတို့ ရဲ့ ဆိုက်
ကားမှာ ခွပ်ဒေါင်းပုံပါတဲ့ အနီရောင်အလံများ ထောင်ပြီး အမေစုကို
ထောက်ခံကြတဲ့ ဆိုက်ကားသမားများ ဖြစ်ပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့မှာ ဆိုက်ကားသမားလေး မောင်မောင်အေး (နာမည်လွဲ)
ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ သူကတော့ တောကနေပြီး
မြို့တက်ဆိုက်ကားနင်းပြီး ဂျာနယ်ဝါသနာအိုးတစ်ယောက်လည်း

ဖြစ်ပါတယ်။ သူက(၂၅)နှစ်အရွယ်ဖြစ်ပြီး အမေစုကိုချစ်တဲ့ သားသမီးတွေထဲမှာ တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်လို့ ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စား အမေစုသားဘွဲ့ အလိုလိုရနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံရေးပါတီဝင်တစ်ဦးတော့ မဟုတ်ပါ။

အမှိုက်သိမ်းဆည်း

အမေစုသမီးဆိုတာ ဘယ်သူလဲ

အမေစုဟာ ရွေးကောက်ခံတဲ့ ကော့မှူးဒေသမှာ ကိုယ်တိုင် အမှိုက်ကောက်ခဲ့တာ အားလုံး အသိပါ။ ဒီတော့ ရန်ကုန်မြို့က လူငယ် လူကြီး တော်တော်များများ နံနက်တိုင်းလိုလို မိမိတို့ အိမ်ရှေ့မှာ ဘယ်သူကမှ အမိန့်မပေးရဘဲနဲ့ အမှိုက်သိမ်းကြပါတယ်။ ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်စားတဲ့ အမေစုသား ဆိုက်ကားသမားလေး မောင်မောင်အေးက ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ ဆိုက်ကား ဂိတ်ထိုးတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်မိတယ်။ သူမက (၂၂)နှစ်အရွယ် သင်းသင်းစု (နာမည်လွှဲ) ဖြစ်ပါတယ်။ သင်းသင်းစုဟာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဂျပန်ကား လှလှလေးကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ကျောင်းတက်ပါတယ်။ သူဟာ ပင်နီရောင် ရင်ဖုံးအင်္ကျီကို ဝတ်လေ့ရှိပြီး မကြာခဏဆိုသလို ဒေါင်းရပ်တံဆိပ်ရင်ထိုးလေးကိုလည်း အမြတ်တနိုး ရင်ဘတ်မှာ ထိုးထားလေ့ရှိပါတယ်။ နိုင်ငံရေးပါတီဝင်တစ်ဦးတော့မဟုတ်။ အမေစု ကော့မှူးမှာ အမှိုက်ကောက်တဲ့ သတင်း ပါ လာပြီးနောက် သင်းသင်းစုဟာ နံနက်တိုင်းလိုလို သူနေတဲ့ ကန်ထရိုက်တိုက်ခန်းရှေ့မှာ အမှိုက်ကောက်တာကို ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စား ဆိုက်ကားသမားလေး မောင်မောင်အေးက သတိပြုမိတော့ လေးစားမိပါတယ်။ ဒီတော့ သူမကို ‘အမှိုက်သိမ်းဆည်း အမေ

စုသမီး'လို့ နာမည်ပေးထားတယ်။ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ့် နာမည်ပေးတာဆိုတော့ ပေးချင်တိုင်းပေးခွင့် ရှိနေတာပေါ့။ ဥပမာ စိုင်း ထီးဆိုင်ရဲ့ သီချင်းထဲမှာ စာကျက်သံအော်ကျက်တဲ့ ဆယ်တန်းကျောင်း သူကို 'ရေဒီယို ကမာရွတ်'လို့ နာမည်ပေးထားတာမျိုးပါ။

မိမိက ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စား အမေစုသား၊ သူမက အမှိုက်သိမ်းဆည်း အမေစုသမီး ဆိုတော့ မိမိတို့ ဟာ မောင်နှမတွေဆိုရင်လည်း မှန်ပါတယ်လို့ တောင် တွေးနေမိသေးတယ်။

အမှိုက်သိမ်းဆည်း အမေစုသမီးက

ယောက်မမြင်းစီး အမေစုသမီး ဖြစ်သွားပုံ

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တော့ ဆိုက်ကားသမားမောင်မောင်အေးဟာ သင်းသင်းစုတို့ တိုက်ခန်းရှေ့က ဆိုက်ကားဖြတ်နင်းတော့ သင်းသင်းစုက သူမတိုက်ရဲ့ ရှေ့မှာ ကားပါကင်နေရာဦးတဲ့ အနေနဲ့ တိုင်တစ်ခုကို ထောင်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒီနေရာဟာ စည်ပင်ပိုင်မြေပါ။ သူမရဲ့ အိမ်ရှေ့ ကွက်လပ်မှာ သူမရဲ့ ကားတစ်ဦးပဲ အမြဲပါကင်ထိုးဖို့ နေရာကို သင်းသင်းစုက သိမ်းလိုက်တာပါ။

လွတ်လပ်ရေးရတယ်ဆိုတိုင်း လမ်းမပေါ်မှာ ဆေးရိုးဖြန့်ခင်းလို့ မရဘူးလို့ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းပြောခဲ့ဖူးတာကို စာပေသမားဖြစ်တဲ့ မောင်မောင်အေးက သိနေတယ်။ ဒီလိုလုပ်တာ လမ်းမမှာ ဆေးရိုးဖြန့်ခင်းတဲ့ သဘောပါ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမွေးနေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၃)ရက်နေ့က လမ်းထဲမှာ ပဲပြုတ်နံ့ပြားစားပွဲ လုပ်တော့ သင်းသင်းစုက တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်

င်လှုပ်ရှားခဲ့တယ်။

အခုတော့ သူမရဲ့ လုပ်ပုံက ပဲပြုတ်နဲ့ နံပြားစားပြီး လမ်းမပေါ်မှာ ဆေးရိုးဖြန့်ခင်းနေတဲ့ သဘောရှိနေရာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသာ ရှိနေသေးရင် ဘာပြောဦးမလဲ မသိဘူး။

ဒါနဲ့ မောင်မောင်အေးက သင်းသင်းစုကို နောက်ထပ် နာမည်ပေးလိုက်တယ်။ ယောက်မ မြင်းစီး အမေစုသမီးဆိုပြီး နာမည်ပေးလိုက်ပါတယ်။

မောင်မောင်အေးကတော့ သင်းသင်းစုကို တော်တော်လေး စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ မိမိက ရပ်မိရပ်ဖမဟုတ်လို့ သူမကို ဆုံးမခွင့်မရှိပါဘူး။

ဒီတော့ ဂျာနယ်တွေ လှိမ့်ဖတ်ရင်းနဲ့ သတင်းတစ်ခု ဖတ်မိပြန်ရာ ကွမ်းစားသူပပျောက်ရေး လှုပ်ရှားမှုကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီသတင်းနဲ့ အတူ လမ်းဘေးကွမ်းယာသည် တွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်ကြပါတယ်။ အချို့ကလည်း ပြောကြတယ်။ ကွမ်းယာဆိုင်ကို မှီခိုနေရတဲ့ မိသားစုဝင်ရှိနေတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ကွမ်းယာဆိုင်ပိတ်လိုက်ရင် မိသားစုက ဘာနဲ့ သွားပြီး ထမင်းစားရမှာ လဲလို့ ကွမ်းရောင်းသူတစ်ဦးက တိုင်းဒေသကြီး ဝန်ကြီးချုပ်ကို မေးခွန်းထုတ်တာ ဂျာနယ်မှာ တွေ့ရတယ်။ ထိုစဉ် နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် အမေစုက ကွမ်းစားသူပပျောက်ရေးလုပ်ရာမှာ ပြည်သူကို အနိုင်ကျင့်သလို မဖြစ်စေဖို့ ညွှန်ကြားချက်ထုတ်တာ ဖတ်လိုက်ရတယ်။

ဒီတော့ မောင်မောင်အေးက ကားပါကင်နေရာမှာ နေရာဦးထားတဲ့ တိုင်တွေကို အရေးယူရာမှာ ပြည်သူကို အနိုင်ကျင့်သလို မဖြစ်ဖို့ ညွှန်ကြားချက်များ ထုတ်သေးလားဆိုပြီး ဂျာနယ်တွေမှာ လိုက်ရှာတာ

ဒီလိုညွှန်ကြားချက်မျိုး မတွေ့ရပါဘူး။ တစ်ဖန် တွေးကြည့်တာကတော့ ကွမ်းယာဆိုင်ကို မိသားစုက စားဝတ်နေရေး မှီခိုနေရတယ်။ ကားပါကင် မှာ ထောင်ထားတဲ့ တိုင်တွေကို သိန်းရာကျော်တန်ကားစီးနိုင်တဲ့ မိသားစုက စားဝတ်နေရေး မှီခိုနေရတာများ လား တွေးကြည့်တော့ ဒီလိုလည်း မဟုတ်ရပါဘူး။ ကားပါကင်နေရာဦးသူတွေကလည်း ဒီလိုနေရာမဦးရဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကျွန်မတို့ မိသားစု ဘာနဲ့ သွားပြီး ထမင်းစားရမှာ လဲ ဝန်ကြီးချုပ်ကို မေးခွန်းထုတ်ချင်ပါတယ်လို့ များ ဂျာနယ်တွေကို ပြောလားဆိုပြီး သတင်းလိုက်ရှာရာ ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး။

ဒီတော့ မောင်မောင်အေးရဲ့ သိချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုကတော့ ယောက်မမြင်းစီး အမေစုသမီး ကားပါကင်နေရာဦးတာကို အရေးယူရန် ရှိမရှိ သိချင်နေပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တော့ ဆိုက်ကား ဆရာလေး မောင်မောင်အေးရဲ့ ဆိုက်ကားကို အန်ကယ်ကြီးအရွယ် အရပ်ရှည်ရှည် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ဥပမိရုပ်ကောင်းကောင်း ခန့်ခန့်ညားညား လူကြီးတစ်ယောက် လာငှားစီးပါတယ်။ ဆိုက်ကားပေါ်မှာ စကားပြောကြရင်းနဲ့ အဲဒီအန်ကယ်ကြီးဟာ စာရေးဆရာ ဒေါက်တာမောင်သီလ ဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။ တကယ်တော့ မောင်မောင်အေးဟာ ဒေါက်တာမောင်သီဟရဲ့ စာဖတ် ပရိသတ်ပါ။ ဒီတော့ အထူးခင်မင်သွားပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ကြပါတယ်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ မောင်မောင်အေးက ယောက်မမြင်းစီး အမေစုသမီးရဲ့ ပဲပြုတ်နံပြား စားပြီး လမ်းပေါ်မှာ ဆေးရိုးဖြန့်ခင်းသလိုမျိုး ကားပါကင်နေရာဦးတဲ့ ကိစ္စကို ဇာတ်စုံခင်းပြီး အတင်းတုတ်ပါတော့တယ်။ သူတို့ ဒီလိုပြောကြတယ်။

မောင်မောင်အေး။ ။ ကျွန်တော်ပြောချင်တဲ့ ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြပြီး တော့ အန်ကယ်သိပါပြီ။ သင်းသင်းစုကို အရေးယူဖို့ ရှိမရှိ သိချင်နေမိတယ်။

စာရေးဆရာသီလ။ ။ အေးပေါ့ကွာ။ မင်းသိချင်ရင် ငါကူညီပါ့မယ်။ ဘာပြုလို့ လဲဆိုတော့ မင်းနဲ့ ငါဟာ ဆွေမျိုးစပ်ရင် တူဝရီးတော်တယ်ကွ။

မောင်မောင်အေး။ ။ ဗျာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး တူဝရီးတော်တာလဲ အန်ကယ်။

စာရေးဆရာသီလ။ ။ ဒီလိုလေကွာ မင်းတို့ ကလည်း ကိုယ့်ထမင်းကို ယ်စား အမေစုသား၊ ဟိုကလည်း အမှိုက်သိမ်းဆည်း အမေစုသမီးဆိုတော့ ငါလည်း မင်းတို့ ကို အားကျလို့ ငါ့ကိုငါ ကလောင်ကိုသွေး အမေစုရဲ့ မောင်လေးဆိုပြီး ဘွဲ့ပေးလိုက်ပြီဟေ့။

မောင်မောင်အေး။ ။ အိုး... ဟိုး ဟိုး သိပ်ကောင်းတာပေါ့ အန်ကယ်။ သိချင်တဲ့ မေးခွန်းကို မေးပေးဖို့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတွေဆီ အကူအညီ သွားတောင်းမှာ လား အန်ကယ်။

စာရေးဆရာသီလ။ ။ OH... NO... NO ဒီလို မဟုတ်ဘူး ။ ငါက ဆောင်းပါးရေးပြီး မေးဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါ့မယ်ကွာ။

မောင်မောင်အေး။ ။ ဘယ်လိုတိုက်တွန်းမှာ လဲ အန်ကယ်။

စာရေးဆရာသီလ။ ဒီလိုပါကွာ၊ ကဲ တိုက်တွန်းပြီဟေ့ နားထောင် "ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့"လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ ခင်ဗျာ၊ ယောက်မမြင်းစီး အမေစုသမီးတစ်ယောက်က ပဲပြုတ်နံ့ပြားစားပြီး လမ်းမပေါ်မှာ ဆေးရိုး ဖြန့်ခင်းသလို ကားပါကင် မြေကြီး လှနေတာကို အရေးယူရန် ရှိ၊ မရှိ ကို

ယုံထမင်း ကိုယ်စား အမေရိကသားတစ်ယောက်က သိချင်နေပါတယ်ဆို
တဲ့ အကြောင်း ကလောင်ကိုသွေး အမေရိက မောင်လေးက သတင်းပေးလို
က်ပါတယ်။ လွှတ်တော်မှာ မေးခွန်းလေးများ မေးပေးပါလားဗျို့။

ဒေါက်တာထွန်းဝင်း
The Politics Journal
8.7.2016

အရှုံးရလဒ်ကို ရင်ဆိုင်ခြင်းနှင့် အနိုင်ရလဒ်ကို ရင်ဆိုင်ခြင်းဆိုသည် မှာ

အရှုံးကို ရင်ဆိုင်ခြင်း

အရှုံးကိုရင်ဆိုင်ခြင်းအကြောင်းကို မတင်ပြမီ
ရှေးဦးစွာ(ခွင့်မတောင်းပေမဲ့ ရပါတယ်)ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ဝင်ခန်း သီချင်းစာသားတစ်ခုနဲ့ (အချစ်ချင်းတူရင် မောင်မောင်တို့ အရှုံးပေးလိုက်မယ်) ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားနာမည်ကို တင်ပြလိုပါတယ်။

‘ခွင့်မတောင်းပေမဲ့ ရပါတယ်’ဆိုတဲ့ သီချင်းက ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းအရ မင်းသားနဲ့ မင်းသမီးက သူငယ်ချင်းလည်း မက သမီးရည်းစားလည်း မကျ အခြေအနေမှာ ရှိပါတယ်။ မင်းသားက ဆင်းရဲတယ်။ ချစ်သူကို ချမ်းချမ်းသာသာထားနိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ ထိုစဉ် လူချမ်းသာတစ်ဦးက မင်းသမီးကို ချဉ်းကပ်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ မင်းသားကဆိုတဲ့ သီချင်းက

"ကိုယ့်ထက်မင်းရဲ့ လိုအင်တွေ ဖြည့်နိုင်စွမ်းရှိသူ၊ မြင်လာတဲ့ တစ်နေ့ကျရင် ခွင့်မတောင်း ပေမဲ့ ရပါတယ်’ဆိုတဲ့ စာသားဖြစ်တယ်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ လူချမ်းသာကိုရွေးချယ်ရန်အတွက် သူ့ဆီကို ခွင့်တောင်းရှင်းပြနေစရာ မလိုပါဘူး။ ရပါတယ်လို့ ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချစ်ချင်းတူရင် မောင်မောင်တို့ အရှုံးပေးလိုက်မယ်ဆိုတာကတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကျော်လောက်က ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားနာမည်ဖြ

စ်လို့ ယနေ့လူငယ်တွေ သိလိမ့်မယ် မထင်ပါဘူး။ ရုပ်ရှင်မင်းသားရန်အောင် ပေါ်ခါစက သရုပ်ဆောင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းအရ မင်းသားက မင်းသမီးကို ချစ်တယ်။ သို့သော် မိမိ ထက်ချစ်နိုင်သူပေါ်လာရင် မိမိက အရှုံးပေးမယ်ပေါ့။ ဒါတင်မက မိမိနဲ့ တန်းတူချစ်နိုင်သူရှိရင်တောင် မိမိက အရှုံးပေးမယ့်သဘောကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီတော့ အရှုံးကိုလက်ခံတဲ့ သဘောဖြစ်ပါ တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်ကျော်ကျော်လောက်က မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ကျွန်တော့်ထံသို့ ဖုန်းဆက်ပါတယ်။ သူက NGO တစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်။ သူနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက Natijonal Consultant ဌာနရန်လိုအပ်လို့ သူတို့ ရဲ့ WEBSITE ကို ဖွင့်ကြည့်ပေးပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံလာပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ INVITATION FOR PROPOSAL FOR NATIONAL CONSULTANT ဆိုတာ သွားတွေ့ပါတယ်။ ရေတို အကြံပေးလုပ်လိုကြောင်း အဆိုပြုလွှာတင်ရန် ဖိတ်ခေါ်စာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ အင်တာနက်ပုံမှန်ဖွင့်ပြီး အလုပ်လျှောက်လေ့ မရှိပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လွတ်လပ်တဲ့ တစ်သီးပုဂ္ဂလ(FREELANCE) ဘဝကို ပိုပြီးသဘောကျပါတယ်။ သို့သော် ယခုကိစ္စက အလုပ်လျှောက်လွှာ (APPLICATION) မဟုတ်ဘဲ အဆိုပြုလွှာ PROPOSAL တင်ပြရမှ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ ကဖိတ်ပြီး မိမိလုပ်နေတဲ့ အလုပ်မျိုးလည်း ဖြစ်လို့ အလုပ်လျှောက်လွှာ တင်လိုက်ပါတယ်။

မကြာမီ သူတို့ ဘက်က အခြားတစ်ယောက်ကို ရွေးလိုက်ပြီဆိုတဲ့ အကြောင်း အင်တာနက်ကနေ တလေးတစား အကြောင်းပြန်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း အချစ်ချင်းတူရင် မောင်မောင်တို့ အရှုံးပေးမယ် ဆိုတဲ့ လူစားမျိုးပါ။ ဒါကြောင့် ခွင့်မတောင်းပေမဲ့ ရပါတယ်လို့ ပဲ ဆိုချင် ပါတယ်။

အနိုင်ကို ရင်ဆိုင်ခြင်း

ကျွန်တော်ဟာ ဆယ်ကျော်သက်တုန်းက အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်တု ရင်ကစားနည်း CHESS ကို တော်တော်ဝါသနာပါခဲ့ပါတယ်။ ချန်ပီယံက တော့ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဒါပေမဲ့ ရပ်ကွက်ထဲ၊ ကျောင်းထဲမှာ တော့ CHESS တော်သူ စာရင်းဝင် လူတော်တစ်ဦးတော့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ လက်ညှီပြီး စစ်တုရင် ထိုးဘက်၊ ပြိုင်ဘက်တစ်ဦးက တော့ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း ကိုလတ်(နာမည်လွှဲ) ဖြစ်ပါတယ်။ သူနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ စစ်တုရင်ထိုးကြပြီဆိုရင် တစ်ခါတစ်ရံ ပွဲတစ်ပွဲကို (၃) နာရီ ကြာမြင့်ပါတယ်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ချိန်ရပ် နာရီနဲ့ ပါ ကစားခဲ့ရတာပါ။

တစ်ခါတလေ မိမိက အသာစီးရခဲ့တဲ့ ပွဲမှာ တစ်ဖက်လူ စဉ်းစားတဲ့ အလှည့်ဆိုရင် မိမိက ဇိမ်နဲ့ ထိုင်ပြီး သီချင်းလေးတအေးအေးနဲ့ ညည်းမိ ပါတယ်။ ထိုအခါ ပြိုင်ဘက်က ဆက်လက်၍ ရေကုန် ရေခန်း မပြိုင်ဘဲ ပြီးစလွယ် အရှုံးပေးလိုက်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ပထမတော့ နား မလည်ဘူး။ နောက်တစ်ပွဲမှာ ဆက်ကစားတော့ ကျွန်တော်က ရွှေ့ကွက် အသာစီးမရဘဲ သူက အသာရသွားပါတယ်။ ကျွန်တော် ဦးနှောက်ခြောက်ပြီး စဉ်းစားနေတုန်း သူက သီချင်းဆိုပါတော့တယ်။ ဒီတော့ စဉ်းစား နေတဲ့ အကွက်နိမ့်နေသူကို အနှောင့်အယှက် ပေးသလိုဖြစ်နေရာ ကျွန် တော်အသာစီးရတုန်း သီချင်းဆိုတော့ သူအနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာ ပဲဆို တာ သိရပြီး နောင်အခါ ရှုံးရှုံးနိုင်နိုင် သီချင်းမဆိုဖို့ သဘောတူညီမှု ပြု

လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။

ဒီတော့ နိုင်တဲ့ အခါ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နေတာဟာ နိုင်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ခြင်းလို့ ကျွန်တော် ထင်မိပါတယ်။ ဘောလုံးပွဲတွေမှာ ဂိုသွင်းပြီးရင် အောင်ပွဲခံကြပါတယ်။ ဘောလုံးဂိုးတွင်းသူကို ကိုင်မြှောက်ကြ၊ ဖက်ကြ၊ နမ်းကြ ကွင်းထဲ လျှောက်ပြေးလုပ်ကြတယ်။ တစ်ဖန်ပရိသတ်ကလည်း အောင်ပွဲခံ ပြန်ပါတယ်။ ဒီအထိကတော့ ကိစ္စမရှိသေးဘူး။ သို့သော် ပရိသတ်တွေရန်ဖြစ်ကြတော့ ကိစ္စရှိသွားပြီ။ ဒါကြောင့် ပရိသတ်တွေ ခိုက်ရန်မဖြစ်ရလေအောင် အောင်ပွဲခံခြင်းကို ကန့်သတ်သော စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ပြဋ္ဌာန်းပေးသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။

တရုတ်ရာဇဝင်ဇာတ်ကားတွေ ကြည့်တဲ့ အခါ သဘောကျတဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းတချို့ကို တွေ့မိပါတယ်။ ဥပမာ ရှင်ဘုရင်က အမတ်ကြီးရဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်တာတော်လို့ ဖွင့်ဟချီးကျူးတယ်။ ထိုအခါ အမတ်ကြီးရဲ့ တုံ့ပြန်ချက်ကတော့ "ကျွန်တော်မျိုး မခံယူဝံ့ပါဘူး"လို့ ဆိုရာ ချီးကျူး မခံဝံ့ပါဘူးဆိုပြီး မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတဲ့ သဘောပါ။

အမေရိကန်သမ္မတကြီး အိုဘားမားများကို နိဘယ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆု ချီးမြှင့်တုန်းက အိုဘားမားပြောတဲ့ အောင်ပွဲခံစကားကတော့ "ကျွန်တော် ကျိုးနွံစွာနဲ့ ဒီဆုကို လက်ခံပါတယ်" လို့ ပြောပါတယ်။ သူတော်လို့ ဆုရတာလို့ မပြောဘဲ သူနဲ့ ဒီဆုနဲ့ မှ ထိုက်တန်ရဲ့ လားလို့ သံသယဖြစ်ပြီး ဒီဆုကို ကိုယ်တိုင်သွားယူသင့် မယူသင့်တောင် စဉ်းစားခဲ့ပါသေးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တုန်းက အမေရိကန်သမ္မတ ရွေးပွဲမှာ ရီပါပလစ်ကန်ပါတီက သမ္မတလောင်း ဂျော့ဘုရှ် (ဂျူနီယာ)နဲ့ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ သမ္မတလောင်းအယ်ဂိုးတို့ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြရပါတယ်။ မဲအရေအတွက်ကလည်း ပွတ်ကာသီကာဖြစ်ပြီး စိတ်

ဝင်စားစရာပါပဲ။ သို့သော် နောက်ဆုံးမှာ ဂျော့ဘုရင်က အနိုင်ရသွားပါတယ်။

ထိုအခါ ဂျော့ဘုရင်က နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြောရာမှာ ဒီလိုပြောပါတယ်။

"ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ကို မဲပေးတဲ့ ပြည်သူတွေကြောင့် သမ္မတရာထူးကို ရခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံသားအားလုံးရဲ့ သမ္မတဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ကိုမဲပေးသူရော မဲမပေးသူတွေကိုရော အားလုံးရဲ့ အရှေ့မှာ သမ္မတအဖြစ် မားမားမတ်မတ်ရပ်ပြီး အားလုံးရဲ့ အကျိုး စီးပွားအတွက် တန်းတူညီမျှ ဆောင်ရွက်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်"ဆိုပြီး ပြောခဲ့တာ ဂျော့ဘုရင်ရဲ့ အနိုင်ရလဒ်ကို ရင်ဆိုင်ခြင်းဗျူဟာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုစဉ်အခါတုန်းက ဂျော့ဘုရင်ရဲ့ စကားကို ကျွန်တော်ဟာ ရေဒီယိုကတစ်ဆင့် နားထောင်ခဲ့ရပြီး တော်တော်သဘောကျလို့ ယနေ့ထက်တိုင် မှတ်မိနေပါသေးတယ်။

ဂျော့ဘုရင်ကတော့ ချီးကျူးထိုက်တယ်လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှုံးကို ရင်ဆိုင်တဲ့ အခါ ‘ခွင့်မတောင်းပေမဲ့ ရပါတယ်’ဆိုတဲ့ သီချင်းဟာ ဗျူဟာတစ်ခုဖြစ်ပြီး အနိုင်ကိုရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခါ ဂျော့ဘုရင်ရဲ့ စကားဟာလည်း ဗျူဟာတစ်ခုဖြစ်တယ်လို့ ဆိုချင်ပါကြောင်း။

ဒေါက်တာထွန်းဝင်း
The Hot News Journal
20 Nov 2015